

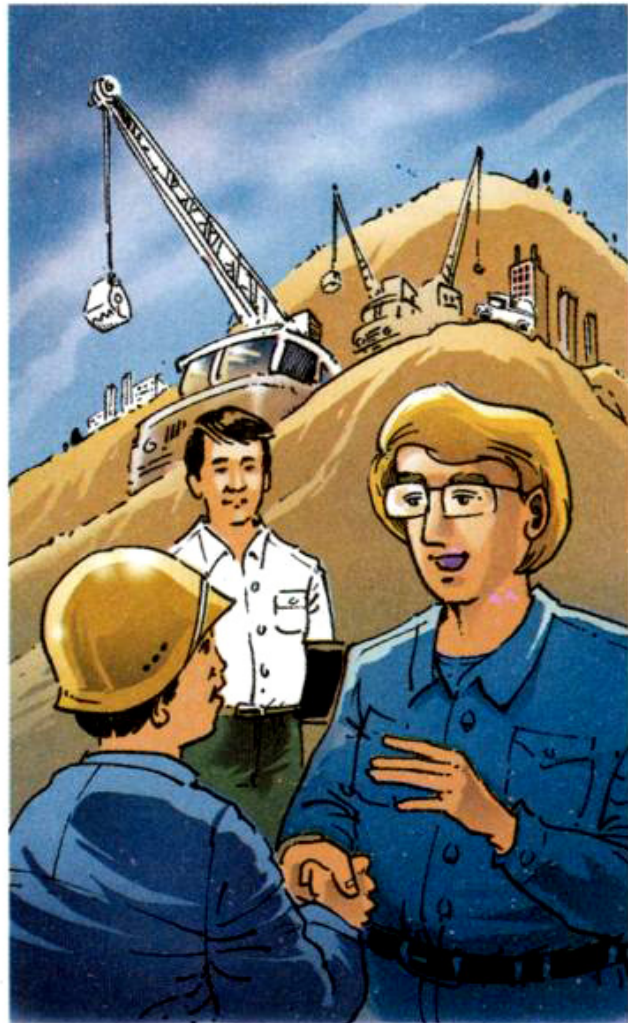
Một chuyên gia máy xúc

Đó là một buổi sáng đầu xuân. Trời đẹp. Gió nhẹ và hơi lạnh. Ánh nắng ban mai nhạt loãng rải trên vùng đất đỏ công trường tạo nên một hoà sắc êm dịu.

Chiếc máy xúc của tôi hồi há "điểm tâm" những gầu chắc và đầy. Chợt lúc quay ra, qua khung cửa kính buồng máy, tôi nhìn thấy một người ngoại quốc cao lớn, mái tóc vàng óng ửng lên như một mảng nắng. Tôi đã từng gặp nhiều người ngoại quốc đến tham quan công trường. Nhưng người ngoại quốc này có một vẻ gì nổi bật lên khác hẳn các khách tham quan khác. Bộ quần áo xanh màu công nhân, thân hình chắc và khoẻ, khuôn mặt to chất phác..., tất cả gọi lên ngay từ phút đầu những nét giản dị, thân mật.

Đoàn xe tải lần lượt ra khỏi công trường. Tôi cho máy xúc vun đất xong đầu vào đấy, hạ tay gầu rồi nhảy ra khỏi buồng lái. Anh phiên dịch giới thiệu : "Đồng chí A-lếch-xây, chuyên gia máy xúc !"

A-lếch-xây nhìn tôi bằng đôi mắt sâu và xanh, mỉm cười, hỏi :

- Đồng chí lái máy xúc bao nhiêu năm rồi ?

- Tính đến nay là năm thứ mười một. - Tôi đáp.

Thế là A-lếch-xây đưa bàn tay vừa to vừa chắc ra nắm lấy bàn tay đầy dầu mỡ của tôi lắc mạnh và nói :

- Chúng mình là bạn đồng nghiệp đấy, đồng chí Thuỷ ạ !

Cuộc tiếp xúc thân mật ấy đã mở đầu cho tình bạn thắm thiết giữa tôi và A-lếch-xây.

Theo HỒNG THUY

ⓘ

- **Công trường** : nơi tập trung người, dụng cụ, máy móc,... để thực hiện việc xây dựng hoặc khai thác.
- **Hoà sắc** : sự phối hợp màu sắc.
- **Điểm tâm** : ăn lót dạ.
- **Chất phác** : thật thà, mộc mạc.
- **Phiên dịch** : dịch từ ngôn ngữ dân tộc này sang ngôn ngữ dân tộc khác.
- **Chuyên gia** : ở đây chỉ cán bộ kĩ thuật nước ngoài sang giúp nước ta.
- **Đồng nghiệp** : những người cùng làm một nghề.

❓

1. Anh Thuỷ gặp anh A-lếch-xây ở đâu ?
2. Dáng vẻ của A-lếch-xây có gì đặc biệt khiến anh Thuỷ chú ý ?
3. Cuộc gặp gỡ giữa hai người bạn đồng nghiệp diễn ra như thế nào ?
4. Chi tiết nào trong bài khiến em nhớ nhất ? Vì sao ?